

[Niels Westerby.]

mellem arbejdsmarkedets parter, når vi dog ved, at man fra konservativ side flere gange har stillet forslag om tvungen voldgift. Det er et meget vidtgående indgreb i forhold til arbejdsmarkedets parter.

Det er i og for sig ikke det, vi skal diskutere her, men når man har stillet det forslag fra konservativ side, så kan man ærlig talt ikke være bekendt med et sådant argument som udgangspunkt at komme og sige, at nu vil man ikke støtte dette meget mindre vidtgående forslag om en vis tryghed i ansættelsen. Jeg kan altså ikke rigtig forstå hr. Bendix' betragtninger i denne forbindelse; og det tror jeg i og for sig at hr. Bendix heller ikke selv vil kunne ved lidt nærmere at tænke igenem de betragtninger, han kom med.

Det er klart, at hr. Erik Hansen har ret i sine betragtninger om spidsbelastning: at det sker, at arbejdsgiverne pludselig har en produktionsforøgelsesmulighed og mulighed for bedre afsætning af deres produkter og derfor pludselig må tage nogle flere arbejdere ind i deres virksomheder, som der måske efter et stykke tid ikke længere er brug for. Men det problem er klaret ved det forslag til folketingsbeslutning, som vi har fremsat. Det er klaret derigennem, at det først får praktisk betydning, når den enkelte har været ansat et år uafbrudt i samme virksomhed; så er spidsbelastningsproblemet klaret.

Jeg har da ikke noget imod, at man også ser på de resultater, der kommer ud af det udvalg, der er nedsat til at undersøge arbejdsmarkedets forhold, men lad os nu passe på, vi ikke kommer til at vente for længe med at gennemføre dette her. Det er jo en kendt sag, at arbejdsløsheden er begyndt at vise sig, og det kan blive værre; det afhænger jo også i nogen grad af, hvordan vi klarer at føre en fast økonomisk politik. Men netop i en situation og under en udvikling, hvor arbejdsløsheden igen er begyndt at vise sig, er der et ganske særligt behov for, at man giver den enkelte arbejder et minimumsopsigelsesvarsel, og jeg håber da, organisationerne vil bygge herudover.

Lad os nu passe på, at vi ikke bliver så optaget af LO og Arbejdsgiverforeningen og disse store, kæmpemæssige organisationer, at vi herinde i folketinget begynder at

glemme det enkelte menneske og dets forhold i dagligdagen, som ikke altid er alt for morsomme; det må vi passe på, og derfor vil jeg kraftigt anbefale, at folketinget gennemfører dette forslag til folketingsbeslutning så hurtigt som muligt. Det er en håndsrækning til mange mennesker her i landet, som i forvejen ikke er særlig godt stillet. Vi må jo også passe på herinde i det høje ting, der består af 179 medlemmer, der alle sammen har deres på det tørre, at vi også har den fantasi, at vi kan sætte os ind i, hvordan det er for mange andre.

Helge Nielsen: Ja, det kunne jo være morsomt nok at minde hr. Niels Westerby om det opsigelsesvarsel og den sikkerhed, vi har i dette hus i forhold til de opsigelsesvarsler, som hr. Niels Westerby pegede på, og spørge om loven også skal gælde for folketingsmedlemmer. Det har jeg ikke fået forståelsen af.

Når jeg har givet udtryk for, at jeg fandt dette forslag overflødigt, så var det ud fra dette, at jeg mener, det er parterne på arbejdsmarkedet, der har truffet disse aftaler. Det er ikke — som hr. Niels Westerby så højtideligt nævner — LO og Arbejdsgiverforeningen, disse store organisationer, som vi ikke må falde på halen for. Netop den alsidighed, den brede uensartethed, der ligger i spørgsmålet om opsigelsesvarsler, beviser jo, at det er den enkelte gruppe, der ud fra sine egne tarv, sine egne forhold har truffet aftalerne om opsigelsesvarsler inden for deres område.

Hr. Niels Westerby mente også, at den omtale, arbejdsministeren havde givet af faren ved længere opsigelser, ikke havde noget på sig. Jeg vil da gerne nævne, at netop for de områder, som hr. Niels Westerby peger på, altså områder, hvor folk har været beskæftiget over et år, vil det, når der er tale om brancher, som kommer ind i konjunkturvanskeligheder, være en fristelse, og måske en naturlig fristelse, for en arbejdsgiver at have sådan et opsigelsesvarsel løbende. Det vil være en sikkerhed for ham, han vil kunne frigøre sig på denne måde, og det vil for den enkelte arbejder give en utryghedsfornemmelse, det vil være et pres at lægge på den enkelte arbejder, at et sådant opsigelsesvarsel bliver præsenteret ham. Ud fra dette har jeg ment, at det for-